

[Kim Behnke]

skytte deres marked, og i misforstået brødnid har de indsat nogle meget stramme bestemmelser omkring disse bondegårdsferier. Der er en bestemmelse om, at der ikke må modtages gæster i mere end 3 værelser, og at der kun må være 8 sengepladser. Det har man selvfølgelig gjort med velberåd hu, for så er man sikker på, at det er sat så lavt, at gårdejereren ikke sætter projektet i gang. Gårdejereren har ikke råd til at indrette de nødvendige faciliteter, for investeringen kan aldrig tjenes hjem på sølle 3 værelser.

Da vi er i en tid med stigende interesse for turistbranchen, synes vi, dette var en god måde, hvorpå man kunne give et ekstra tilbud ude omkring i landdistrikterne. Vi praler jo med, at det er vores natur, folk kommer for at se, men så forhindrer vi altså gårdene i at indrette værelser. Vi foreslår så som et kompromis, at man forøger antallet af tilladte værelser fra 3 til 6, og at der tilsvarende må være 16 sengepladser i stedet for kun 8. Det er ikke noget, der på nogen måde vil kunne ødelægge hotelbranchen.

Så har regeringen et ændringsforslag nr. 7 vedrørende virksomhedskantiner. Og vi må nok sige, at dér synes vi så til gengæld, at man har været uforskammet over for hotel- og restaurationsvirksomhederne. For det, man nu giver tilladelse til, er jo, at medarbejdere, som holder 30 års eller 70 års fødselsdag, kan få leveret mad m.v. Det eneste, de ikke kan få leveret, er de alkoholiske drikke, resten kan de få fra virksomhedernes personalekantiner. Det er jo i allerhøjeste grad ulige konkurrence for dem, der skal drive og leve af en restaurationsvirksomhed, at man nu tillader, at disse virksomhedskantiner, som i forvejen har fået en kæmpe stor markedsandel, kan få lov til også at levere mad ud af huset. Derfor skal vi advare mod ændringsforslag nr. 7.

Så er der ændringsforslag nr. 10, der vedrører de velgørende organisationer. På det tidspunkt, da vi skulle tage stilling til ændringsforslag nr. 10, havde vi endnu ikke fået det svar fra ministeren, der er optrykt som bilag nr. 2. Jeg skal blot sige, at med den erklæring, der nu foreligger fra ministeren på bilag nr. 2, der også er optrykt i betænkningen, kan vi godt støtte ændringsforslag nr. 10.

Så er der, som hr. Flemming Hansen har været inde på, spørgsmålet om lukketid. Vi er fuldstændig enig i den tidligere regerings for-

mulering om, at der kunne være åbent til kl. 2, og derfor stemmer vi imod ændringsforslag nr. 12 fra den nye regering. Men hvis ændringsforslag nr. 12 bliver vedtaget – og det er der jo meget der tyder på – vil det logiske være, at man derefter støtter ændringsforslag nr. 13. Det vil vi så også gøre, men i første omgang håber vi på, at ændringsforslag nr. 12 slet ikke bliver vedtaget.

Vi kan altså konstatere, at vi i Fremskridtspartiet overordnet mener, at man har været alt for restriktiv, da man formulerede dette forslag til en ny hotel- og restaurationslov. Ikke desto mindre er der nogle ting heri, som vi synes der er brug for at få vedtaget. Hvis man vedtager nogle af vores ændringsforslag, kan man gøre loven endnu bedre.

Det gælder i særdeleshed spørgsmålet om at tillade udenlandsk og indenlandsk kapital fra leverandører af alkoholiske drikke, således at disse kunne få lov til at investere penge i hotel- og restaurationsbranchen. Det synes vi ville være en god idé. Det er jo sådan, at i vores nærmeste nabolande, England og Tyskland, for lige at nævne de nærmeste naboer i EF-samarbejdet, men for den sags skyld også i Frankrig, Italien osv., har man tradition for, at det er tilladt, og derfor frygter vi, at Folketinget om ganske kort tid – det er ikke godt at vide hvornår – bliver tvunget til at tage stilling til dette spørgsmål.

Anden næstformand (Grove):

Der er for megen uro; der foregår for mange forhandlinger nede i salen.

Kim Behnke (FP):

Det er kun et spørgsmål om tid, før man fra leverandører af alkoholiske drikke i de andre EF-lande bliver opmærksom på, at vi har denne oldnordiske, puritanske lovgivning i Danmark. Og hvis en af disse virksomheder vælger at anlægge sag ved EF-Domstolen, kan vi altså frygte, at i stedet for, at Folketinget selv har snor i udviklingen, bliver det en EF-dom, der tvinger os til at ændre vores lovgivning. Vi synes derfor, der er god grund til at benytte chancen til at få denne bestemmelse ændret.

Egentlig er det jo en mystisk måde, denne bestemmelse er kommet ind i dansk lovgivning på, og kigger man tilbage i bøgerne, vil man se, at der ingen tvivl er om, at danske virksomhe-